

Omraade har sagt, at 110 var den virkelige Kurs, langsomt er faldet fra Dag til Dag, altsaa under en stigende Underkendelse af Rigtigheden af, hvad der blev offentligt erklæret, paaberaabes nu som noget hensigtsmæssigt og heldigt, der er foregaaet til Forberedelse af det, vi nu foretager os i Dag. Det tror jeg oprigtigt talt heller ikke, den højtærede Statsminister kan vente Tilslutning til, selv fra sine varmeste Beundrere. Der var i Juli Maaned intet som helst umuligt i at tilvejebringe en generel Ordning, hvis man havde ønsket det den Gang. Naar den højtærede Minister siger, at da var Banken styrtet sammen, saa er dette kun en af den Art Panikpaastande, som man fremsætter, naar man skal dække over en urigtig Handling. Der er intet som helst, som kan gøre sandsynligt, at dette var sket, thi den højtærede Statsminister havde en Række af Midler til at hindre dette. Rigsdagen var inde, og han har vist, at han kender Vejen til at faa hurtig Afgørelse af Rigsdagen, og tidligere Begivenheder her i Danmark har vist, at man hurtigt har kunnet faa et for hele Forretningslivet nødvendigt Moratorium til at tilendebringe Overvejelserne i. Der havde ikke været den fjerneste Vanskelighed for Tilvejebringelsen af en generel Ordning, hvis den højtærede Minister mente, at det var nødvendigt. Rigsdagen var inde; men det er ganske rigtigt, at der var politiske Forhold her paa Rigsdagen, der gjorde, at det maatte komme den højtærede Statsminister højst ubekvemt at skulle komme ind og forberede paa en Landskatastrofe. Men det er den højtærede Ministers politiske Ansvar for denne Rigsdag, at han, fordi det var ham ubekvemt i Juli at forelægge Rigsdagen noget om denne Sag, ikke har meddelt Rigsdagen noget og ikke meddelt sine Kolleger noget om denne Sag og derefter har maattet paatage sig Ansvaret for den Ordning, han derefter gennemførte. At en Ordning paa dette Tidspunkt var nødvendig, har man fra alle Sider erkendt. Maaske er det muligt, at en midlertidig Ordning kunde være gennemført, det skal jeg ikke udtale mig om; men jeg skal sige, at den kan ikke staa for nogen som helst Kritik, den Ordning, som blev gennemført, naar den skulde bygges paa det Communiqué, som blev udsendt. Om dette udtaler den højtærede Statsminister og den højtærede Handelsminister sig, som allerede paavist, noget forskelligt. Den højtærede Statsminister gaar i Grunden nu til at sige det samme,

som Nationalbankdirektør Ussing siger, nemlig at Bankinspektørens Skøn var saa tvivlsomt, at der var god Grund til at tillægge Landmandsbankens Skøn over Aktiernes Værdi Vægt, med andre Ord, at det Skøn, som differerede saa stærkt derfra, paa ingen Maade var saadan underbygget fra Bankinspektørens Side, at man kunde tillægge det afgørende Vægt. Det kan jo Nationalbanken mene, og det er ogsaa muligt, at den højtærede Finansminister kan mene det; men den højtærede Handelsminister kan ikke mene det, og han siger det derfor heller ikke. Han kan ikke stille sig saaledes overfor sin Bankinspektør; hvis han vil beholde ham, kan han ikke underkende hans Skøn paa en saadan Maade, og derfor siger han heller ikke det samme som den højtærede Statsminister. Men jeg vil spørge: hvad er den mærkværdige Grund til, at man i Juli erklærer, at Bankinspektørens Skøn bøjer man sig ikke for, men nu i September er det absolut grundlæggende, skønt der ikke er foregaaet nogen ny Undersøgelse eller ny Vurdering? Hvad er det, der i det ene Tilfælde gør Bankinspektørens Skøn tvivlsomt, men nu gør det sikkert? Er Grunden den, at man den Gang havde Anledning til at ønske en mildere Vurdering, men nu en streng Vurdering, fordi Situationen paakalder den strengest mulige, og navnlig fordi man paakalder med saa uhyre Styrke det Hastværk, hvormed denne Sag skal gennemføres. Den højtærede Handelsminister siger noget andet end den højtærede Statsminister. Han siger: Communiqué'et? Hvad sagde det? Ja, — det sagde jo ikke noget positivt urigtigt, og det havde jeg endogsaa erkendt. Jeg maa sige, at jeg havde ikke ventet, at mine Udtalelser om Communiqué'et skulde blive paaberaabt af den højtærede Handelsminister. Det er rigtigt, at det sagde ikke noget positivt urigtigt. Det har jeg ogsaa godtgjort; men jeg sagde tillige, at det var affattet saaledes for at skjule Sandheden. Nu siger den højtærede Handelsminister, at Communiqué'et er blevet misforstaaet. Nej! Nej, Hr. Handelsminister, det er ikke blevet misforstaaet. Det er blevet forstaaet nøjagtigt saaledes, som det skulde forstaaes. Og spørg blot Statsministeren derom, thi den højtærede Statsminister har Gang efter Gang, og Nationalbankdirektør Ussing har Gang efter Gang sagt, at hvad det gjaldt om, var, at det ikke blev kendt af noget Menneske, at der var to forskellige Vurderinger; Bankinspektørens Vurdering maatte ikke kendes. Derfor er